

Arvoisat kummit,

Kuten Suomessa ja muualla maailmassa, myös Latinalaisessa Amerikassa on eletty poikkeuksellisia aikoja koronaviruksen takia. Juuri ennen rajojen sulkeutumista ja lentojen lakkauttamista ehdin vierailla Venezuelassa. Kumppanimme Valencian evankelisluterilaisen seurakunnan luona järjestettiin lastensuojelukoulutus kaikille lasten parissa työskenteleville, minkä lisäksi pääsin vierailemaan kummikohteissamme Casa Hogar -poikakodissa ja Ystävyyden talo -esikoulussa.

Jo ennen koronavirusta Venezuelassa on kohdattu vuosien ajan paljon haasteita maassa vallitsevan humanitaarisen kriisin ja hyperinflaation takia, eikä muutosta ole näköpiirissä. Haasteina Venezuelan kummityölle ovat olleet maassa vallitseva humanitaarinen kriisi, elintarvikkeiden ja raaka-aineiden huono saatavuus, julkisen liikenteen puuttuminen, yleinen kaaos ja turvattomuus, pankkien ongelmat, polttoaineen saatavuuden ongelmat, peruspalvelujen heikko tarjonta, käteisen saatavuuden ongelmat sekä korkeat elinkustannukset. Valencian evankelisluterilaisen seurakunnan piispa Gerardokin sanoi, ettei näe minkäänlaista valoa tunnelin päässä. "Vain Jeesuksen valo valaisee meitä", Gerardo totesi.

Yksi San Blasin esikoulun tyttöistä

Esikoulun tyttöjä

Venezuelassa elämää koettelevat myös mm. jatkuvat sähkökatkot, ja sairaalat ovat toimintakyvyttömiä niiden sekä lääkkeiden, tarvikkeiden ja pätevän henkilöstön puutteen takia. Sairaanhoidon tilanne oli Venezuelassa jo ennen koronavirusta hälyttävä, eikä maassa ole mahdollista antaa kunnon hoitoa sitä tarvitseville, etenkin pandemiatilanteessa tarvittavaa tehohoitoa. Koronapandemia voikin koitua hyvin kohtalokkaaksi Venezuelassa.

Myös ruoanlaitossa ja muussa jokapäiväisessä elämässä tarvittavan kaasun hankkiminen on ollut ongelmallista, koska sitä varten tarvitaan käteistä, jota taas ei ole ollut aina saatavilla. Koska julkinen liikenne ei toimi, ovat seurakunnan autot olleet tärkeitä jokapäiväisessä elämässä. Auton varaosien hankkiminen on kuitenkin haastavaa ja hyvin kallista, mikä vaikeuttaa autojen korjaamista. Kummityössä on keskitytty takaamaan lapsille ruokatarjoilu ja lääkkeet, minkä lisäksi hengellinen ja henkinen tuki ovat tulleet tarpeeseen.

SUOMEN
LÄHETYSSEURA

Koronatilanteesta huolimatta hankkeissamme kaikki sujuu periaatteessa suunnitelmien mukaisesti, mutta tällä hetkellä pitkälti virtuaalisesti. Casa Hogarissa toiminta jatkuu, mutta nyt erityistä huomiota pitää kiinnittää olosuhteisiin virtuaalisten oppituntien mahdollistamiseksi. Myös Ystävyyden talo -esikoulu jatkaa toimintaansa virtuaalisesti, ja lapsiin ja heidän perheisiinsä ollaan yhteydessä. Venezuelan hankkeissa jaettiin jo aiemminkin diakonia- ja humanitaarista apua, jota pystyttiin tarjoamaan rajoitetulle määrälle hyödynsaajia. Ulkonaliikkumiskielto Venezuelan kaltaisessa maassa on pahentanut toimitusongelmia. Eri instituutioiden tukea on tarvittu entistä enemmän, koska monilla perheillä ei ole mahdollisuutta saada tuloja kotoa käsin, ja siten he eivät voi tehdä hankintoja.

Joitakin suunniteltuja aktiviteetteja on muutettu tai siirretty, ja virkistystoimintaa on muutettu humanitaariseksi avuksi. Humanitaarinen apu ei riitä kaikille tarvitseville, mutta lievittää kuitenkin hätää. Virtuaalisesti toteutettavat aktiviteetit ja koulutukset vaativat tietysti omat välineensä, sovelluksensa ja järjestelynsä. Internet-yhteyden ongelmat sekä polttoaineen ja boliviarien saatavuuden ongelmat ovat suuria haasteita, jotka pitää voittaa työn loppuun saattamiseksi karanteenitilanteen pahentaessa Venezuelan jo ennestään epävakaa tilannetta. Keskeistä tässä tilanteessa on hengellinen ja pastoraalinen tuki sekä diakonia-apu, kuten lääkkeiden, elintarvikkeiden ja vaatteiden antaminen haavoittuvimmassa asemassa oleville, sekä virkistystoiminta, joka auttaa vähentämään jännitteitä kotona. Myös tietoisuuden lisääminen eristyksen aiheuttaman väkivallan ehkäisemiseksi on tärkeää.

Piispa Gerardon arvion mukaan kaupunkiin on jäänyt 60 prosenttia Valencian asukkaista. Melkein puolet asukkaista on lähtenyt muualle, usein ulkomaille, etsimään parempaa elämää. Tämä vaikuttaa luonnollisesti myös seurakunnan toimintaan. Monet aiemmista lahjoittajista ovat joko lähteneet maasta tai eivät pysty enää lahjoittamaan seurakunnalle ja kummilapsityöhön. Sen takia teidän apunne, rakkaat kummit, on entistäkin merkittävämpää.

Ystävyyden talo -esikoulu

Esikoulussa on tällä hetkellä 28 iältään 4-6-vuotiasta lasta. San Blasin alue, jossa esikoulu sijaitsee, on erittäin köyhää aluetta, ja lasten perheet ovat hyvin vähävaraisia ja monin tavoin haavoittuvassa asemassa. Työttömyys on yleistä, ja joissakin perheissä on paljon lapsia.

Perheiden toimeentulo on luonnollisesti hyvin haastavaa inflaation, peruspalveluiden puuttumisen, elintarvikkeiden ja polttoaineen huonon

Piispa Gerardo vetämässä laulutunni esikoulussa

saatavuuden, julkisen liikenteen ongelmien sekä yleisen turvattomuuden ja rikollisuuden takia. Aliravitsemus on lasten keskuudessa yleistä, ja esikoulun ohjaajat kertovat, että viime vuonna esikoululaiset eivät välttämättä saaneet kotona ollenkaan ruokaa, minkä takia esikoulussa tarjottava päivän ainoaksi jäänyt ateria on ollut hyvin merkittävä. Lisäksi perheille on lahjoitettu ruokakasseja. Tänä lukuvuonna ryhmään on liittynyt yksi poika, jolla on autismikirjon häiriö. Hänelle tarjotaan esikoulun lisäksi myös lääkärin apua ja lääkkeitä.

SUOMEN 1859
LÄHETYSSEURA

Venezuelassa monien lasten tarinat ovat sydäntä särkeviä. Monet ovat tulleet vanhempiensa hylkäämiksi, tai heidän vanhempansa eivät ole kyenneet huolehtimaan lapsistaan. Lapset ovat nähneet nälkää, kohdanneet väkivaltaa ja päihteitä, ja osa lapsista on valjastettu huumeiden salakuljettajiksi. Monet vanhemmat ovat hylänneet lapsensa ja lähteneet etsimään parempaa elämää muualta, ja lapset ovat joko jääneet yksin tai lähteneet yksin matkaamaan kohti naapurimaita, osa kohtalokkain seurauksin.

Casa Hogar -poikakoti

Casa Hogarin väki koolla

Tällä hetkellä Casa Hogarissa asuu 19 kummilasta sekä heidän sijaisvanhempansa Orlando ja Janneth lapsineen. Kouluikäiset lapset käyvät luterilaisen kirkon yhteydessä sijaitsevassa Toivon koulussa. Koulutuksen lisäksi heille järjestetään mahdollisuuksia muun muassa urheilun, musiikin ja kuvataiteiden harrastamiseen, kielten opiskeluun sekä hengelliseen toimintaan. He osallistuvat Casa Hogarin leipomon toimintaan ja puutarhanhoitoon. Casa Hogarilla on myös omaa kuoro toimintaa, jota

ulkopuolinen opettaja käy vetämässä kerran viikossa. Vierailumme aikana saimme nauttia eri-ikäisten poikien kuorojen ja kokoonpanojen moniäänisistä esityksistä, samalla kun meille tarjottiin oman leipomon herkullisia leipomuksia. ”Emme ole niinkään laitos, vaan suuri perhe”, Orlando ja Janneth kuvaavat Casa Hogaria. Suurperheen vilskettä riittääkin, kun toistakymmentä vilkasta poikaa kirmaa pitkin taloa ja pihaa!

Casa Hogarin toimintaa toteutetaan koronankin aikana suunnitelmien mukaisesti. Lapset tekevät koulutehtävänsä, ja Janneth ja Orlando tukevat heitä siinä. Jannethin ja Orlandon isommat lapset auttavat lataamaan tehtävät internetistä. Internet-yhteys toimii huonosti, mutta kaikki saadaan kuitenkin tehtyä tavoitteiden mukaisesti. Lapset ovat tottuneet suorittamaan tehtävänsä tunnollisesti, koska ovat tottuneet päivittäiseen tukeen. Mitä tulee ravitsemukseen, lasten monipuolinen ravinnonsaanti on saatu turvattu, kiitos pitkään säilyvien ruokavarastojen hyödyntämisen ja ulkomaisen avun. Torilta on saatu hedelmiä, vihanneksia sekä lihaa ja muita proteiininlähteitä täydentämään ravintoa. Elintarvikkeiden osalta on erilaisia rajoituksia ja säännöstelyä, ja se on vaikuttanut ulkomaisten ruokalahjoitusten saamiseen perille, mutta viimeisin ruokalahetus saatiin kuitenkin lopulta Valenciaan. Myös mm. muniä ja juustoa on saatu toimitettua Casa Hogariin. Lapset saavat kolme päivittäistä ateriaa ja välipaloja. Jokapäiväistä elämää helpottaa se, että Casa Hogarissa on paljon tilaa myös ulkona, joten urheilua, virkistystä ja erilaisia vapaa-ajan toimintoja voi harjoittaa poistumatta Casa Hogarin tiluksilta.

Yksi Casa Hogarin asukkaista on 18-vuotias Jonathan Eliezer Chirinos. Hän on asunut Lähetysseuran tukemassa Casa Hogarin poikakodissa nyt kahdeksan vuotta. Saapuessaan poikakotiin Jonathan oli elänyt äärimmäisen köyhissä olosuhteissa eikä ollut käynyt lainkaan koulua. Hänen yksinhuoltajaäitinsä ei pystynyt huolehtimaan pojastaan, joka ajautui asumaan kadulle.

Nyt Jonathan on koulunsa tähtioppilaita ja käy vapaa-ajallaan taidekoulussa. Kuvan taideteos voitti juuri koulun kilpailun. Tulevaisuudessa lahjakas nuorukainen toivoo pääsevänsä opiskelemaan graafista suunnittelua, ja hänellä on koulumenestyksensä ansiosta hyvät mahdollisuudet saada stipendi opintoihinsa. "Suuret kiitokset suomalaisille kummeille tuestanne! Kiitän Jumalaa teidän avustanne ja siitä, että saan olla täällä."

Jonathanin äiti asuu edelleen erittäin köyhissä oloissa, mutta pojan tulevaisuus näyttää valoisammalta, kiitos kummien tuen. "Haluaisin tulevaisuudessa auttaa äitiäni", Jonathan kertoo haaveestaan.

Jonathan esittelee kilpailun voittanutta taideteosta

Lastensuojelukoulutuksessa keskusteltiin eri tahojen rooleista lastensuojelussa

elämää ulkomailta. Ja – kuten sanottua – on myös paljon lapsia, jotka matkaavat yksin rajalle, jolloin he ovat entistä haavoittuvammassa asemassa. Aliravitsemus on yleistä, varsinkin niillä lapsilla, jotka joutuvat vastaamaan ravinnostaan itse. Yksi osallistujista kertoi lapsesta, joka oli joutunut syömään puiden lehtiä nälkäänsä.

Lastensuojelukoulutus

Valencian luterilaisessa seurakunnassa järjestettiin Lähetysseuran tuella lastensuojelukoulutus kaikille lasten parissa työskenteleville. Koulutuksessa pohdittiin keinoja turvata lapsen oikeudet Venezuelan tämänhetkisessä tilanteessa, jossa lasten oikeuksien toteutuminen on monin tavoin uhattuna.

Osallistajat jakoivat yhteisen huolensa Venezuelan lastensuojelun tilasta. Monet lapset on hylätty, kun vanhemmat eivät ole pystyneet huolehtimaan heistä tai ovat lähteneet etsimään parempaa

Terveiset kummeille

Piispa Gerardo lähettää sydämellisen tervehdysten kummeille ja tukijoillemme Suomeen: ”Kiitos kaikille rukouksistanne ja solidaarisuudestanne! Meidän työme ja missiomme eivät pysähdy. Kiitos kaikille, jotka tukevat meitä rukouksineen! Terveisiä ja siunausta!”

Myös minä kiitän sydämeni pohjasta teitä kaikkia Venezuelan kummilasten tukemisesta taloudellisesti ja rukoillen. Iloitsemme kovasti jokaisesta, jolla on Venezuelan lapset sydämellään. Tukenne on kaikin tavoin korvaamatonta, etenkin tässä tilanteessa. Älkää epäröikö olla yhteydessä missä tahansa kummityöhöme liittyvässä asiassa.

Toivon teille kaikille terveyttä, varjelusta ja siunattua vuoden jatkoa!

Parhain terveisin,

Katja Tynkkynen
Latinalaisen Amerikan kummityön koordinaattori
Suomen Lähetysseura
+358 40 848 5171 (Suomi)
+57 322 359 3308 (Kolumbia)
katja.tynkkynen@felm.org
www.felm.suomenlahetysseura.fi

Kummisopimusasioissa sinua palvelee: kummit@suomenlahetysseura.fi

Seuraa työtämme Facebookissa: Suomen Lähetysseura Latinalaisessa Amerikassa